

25ste vergadering

Dinsdag 20 november 2007

Aanvang 14.00 uur

Voorzitter: Verbeet

Tegenwoordig zijn 141 leden, te weten:

Agema, Anker, Arib, Azough, Van Baalen, Van Beek, Besselink, Bilder, Biskop, Blanksma-van den Heuvel, Blok, Blom, Van Bochove, Boekestijn, Van Bommel, Bosma, Bouchibti, Bouwmeester, Brinkman, Ten Broeke, Van der Burg, Van de Camp, Çörüz, Cramer, Van Dam, Depla, Dezentjé Hamming, Dibi, Tony van Dijck, Jasper van Dijk, Jan Jacob van Dijk, Van Dijken, Dijsselbloem, Duyvendak, Eijsink, Ferrier, Fritsma, Van Geel, Van Gennip, Van Gent, Gerken, Van Gerven, Gesthuizen, Van Gijlswijk, Graus, Griffith, Van Haersma Buma, Halsema, Van der Ham, Hamer, Haverkamp, Heerts, Heijnen, Hessels, Van Heugten, Van Hijum, Ten Hoopen, Irrgang, Jacobi, Jansen, Jonker, Kalma, Kamp, Kant, Karabulut, Knops, Koopmans, Koppejan, Jules Kortenhorst, Koşer Kaya, Kraneveldt-van der Veen, De Krom, Kuiken, Langkamp, Leerdam, Van Leeuwen, Leijten, Lempens, Luijben, Madlener, Marijnissen, Mastwijk, Neppérus, De Nerée tot Babberich, Nicolaï, Omtzigt, Ormel, Ortega-Martijn, Ouwehand, De Pater-van der Meer, Pechtold, Peters, Polderman, Poppe, Van Raak, Remkes, Roefs, Roemer, De Rooij, De Roon, De Rouwe, Rutte, Samsom, Schermers, Schinkelshoek, Schippers, Schreijer-Pierik, Slob, Smeets, Snijder-Hazelhoff, Spekman, Spies, Van der Staaij, Sterk, Tang, Teeven, Thieme, Tichelaar, Timmer, Van Toorenburg, Ulenbelt, Van der Veen, Van Velzen, Verbeet, Verdonk, Vermeij, Vietsch, Van der Vlies, Voordewind, Vos, Jan de Vries, Van Vroonhoven-Kok, Waalkens, Weekers, Wiegman-van Meppelen Scheppink, Wilders, Willemse-van der Ploeg, De Wit, Wolbert, Wolfsen en Zijlstra,

en de heer Bos, viceminister-president, minister van Financiën, de heer Rouvoet, viceminister-president, minister voor Jeugd en Gezin, de heer Verhagen, minister van Buitenlandse Zaken, de heer Van Middelloop, minister van Defensie, de heer Eurlings, minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Vogelaar, minister voor Wonen, Wijken en Integratie, mevrouw Dijkema, staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, de heer Van der Knaap, staatssecretaris van Defensie, en mevrouw Bussemaker, staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De **voorzitter**: Ik heet de partner en de naasten van Kees Lunshof van harte welkom. Wij beginnen deze

vergadering met een herdenking. Ik verzoek alle aanwezigen, te gaan staan.

Kees Lunshof is zondagochtend op 61-jarige leeftijd overleden. Wij wisten dat hij ziek was. Hij besepte dat zelf ook. Dat weerhield hem er overigens niet van, nog tot voor zeer kort ons met zijn commentaren te verrassen, ja zelfs vermanend toe te spreken.

Kees Lunshof was een fenomeen dat in de parlementaire verslaggeving zijn weerga niet kende. In 1985 werd hij, bij de enige keer dat de leden van de Kamer konden meedoen aan de verkiezing van de parlementaire journalist van het jaar, met overgrote meerderheid tot winnaar uitverkoren.

Kees Lunshof werkte en woonde, haast letterlijk, al bijna 35 jaar in ons midden. Dat hebben wij geweten. Geliefd, want Kees was een aimabel mens, maar ook gevreesd, want hij kon en wilde geen allemansvriend zijn. Wel onderhield hij met links en rechts vriendschappen, maar dat weerhield hem er niet van om diezelfde vrienden, als dat in zijn ogen nodig was, duchtig de les te lezen. Niet iedereen kon begrijpen, laat staan waarderen, dat hij het zakelijke zo goed van het persoonlijke kon scheiden.

Kees Lunshof vormde ook een aanzienlijk deel van het institutionele geheugen van de Tweede Kamer. Dat had hij liever anders gezien, want hij maakte zich grote zorgen over de in zijn ogen tegenwoordig onverantwoord hoge omloopsnelheid van Haagse politici. Zoals hij zich ook bezorgd toonde over wat hij ervoer als vergroving van de mores in het parlement. Nog niet zo lang geleden mocht ik dat in een persoonlijk gesprek nog eens uit zijn mond vernemen. Dat was tekenend voor de rasechte democraat Kees Lunshof, die een rotsvast geloof had in de parlementaire democratie.

Wij hebben Kees niet alleen leren kennen als een bekwame en zeer ingewijde parlementair verslaggever. Hij was ook graag bestuurlijk actief, gedurende lange tijd bij zijn eigen Telegraaf als adjunct-hoofdredacteur en hier in huis als secretaris en later als voorzitter van de Parlementaire Persvereniging. Tot zijn overlijden was hij voorzitter van het bestuur van Perscentrum Nieuwspoord. De voorbereiding van het 45-jarig bestaan van Nieuwspoord heeft hij nog mogen meemaken. De viering zelf van afgelopen zaterdag moest hij aan zich voorbij laten gaan, hoewel hij op vrijdag nog belangstellend informeerde hoe het allemaal zou worden. Toen konden wij nog niet weten dat hij twee dagen later al zou overlijden. Zelfs voor zijn partner Daniël en de andere naasten, die